

Передплата

»РУСЛАНА» виносити:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
 на пів року . . . 10 кор.
 на чверть року . . . 5 кор.
 на місяць . . . 1-70 кор.

За границю:

цілий рік . . . 16 рублів
 або 36 франків
 на пів року . . . 8 рублів
 або 18 франків

Подилюке число по 10 сот.

РУСЛАНА

»Вяреш ми очі і душу ми вяреш; а не возьмеш млости і віри не возьмеш,
 бо руске ми серце і віра руска.» — В Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня
 крім неділь і руских свят
 о 5½ год. пополудні.

Редакція, адміністрація і
 експедиція »Руслана» під
 ч. 1. пл. Дзєбровського (Хорун-
 щина). Експедиція місцева
 в Агенції Соколовського в
 пасажі Гавсманна.

Рукописи звертає ся лише
 на попереднє застереженє.—
 Реклямації неопечатаніє
 вільні від порта. — Оголо-
 шеня звичайні приймають
 ся по ціні 20 с. від стріч-
 ки, а в »Надісланім» 40 с.
 від стрічки. Подяки і при-
 ватні донесеня по 30 сот.
 від стрічки.

Угорська коаліція при державній кермі.

(X) Угорське міністерство, зложене з коаліції, находить ся тепер як раз в найбільшій розгарі виборів, котрі в найбільших днях будуть там довершені. Річ певна, що політика коаліції вийде побідно з виборів, бо доси ішла коаліція більше теоретично-опозиційною дорогою.

Після виборів буде она приневолена вступити на дорогу практичної політики, покинути боротьбу а взяти ся до позитивної роботи. Представники незалежців, котрих покликано до державної керми, побачать тепер перед собою сю пропасть, яка лежить поміж теоретичним критикоманем і боротьбою, а позитивною роботою. Доси нові міністри не мали ще навіть часу задля безнастанних приготувань до виборів і занятій на нових становищах приладити свою політичну вимову до свого нового достоїнства. Нічого отже дивного, що сей оклик, яким они послугували ся доси для досягнення своїх успіхів, розділ від Австрії і повна незалежність Угорщини, гомонів ще дальше в бесідах кандидованих міністрів коаліційних, як і тоді, коли они ще були незалежними опозиційниками. Але після виборів треба буде перейти до позитивної роботи, а тоді справа набере конечно иншого вигляду.

Хоч нинішні міністри угорські в значній часті сприяють політиці незалежців малярських, всеж таки они переконані про конечність союзу Угорщини з Австрією, хоч з огляду на виборців, котрим они проповідували безнастанно ідею незалежності, не могли прикладати руки до удержання сего союзу. Отже й тепер, як довго ще не проминули вибори, мусить ще дальше гомоніти сей оклик незалежності економічної Угорщини.

Але вже в промовах провідників коаліції, з того часу, як они стали міністрами і помирили ся з Коронаю, можна було помітити поміж ними велику згоду що до одної точки, іменно що до потреби удержання спільности обох половин монархії. Як небудь в тих промовах все з притиском зазначувано самостійність Угорщини і відкидано теперішню форму австро-угорської угоди, всеж таки висловлювано там надію, що найде ся якась нова форма спільности обох половин монархії.

Навіть найвизначнійший представник сторонництва незалежців, Кошут, висловив бажанє, щоби замість цлово-торгового союзу поміж Угорщиною і Австрією заключено торговий договір.

Тим бажанєм висловив Кошут, що всеж таки мимо окликів про окремішність і самостійність Угорщини він звертає із сеї дороги, бож яко головну по-

станову сего договору торгового ставить: свобідно-цловий оборот між Австрією а Угорщиною. Ђ се отже лише инакше описаний цлово-торговий союз. А ріжниця між цлово-торговим союзом і торговим договором буде тим менша, чим більше Австрія зуміє своє положенє використати в тім напрямі на свій хоєен. Австрія находить ся тепер з економічного погляду в кориснім положеню і може згодити ся на заключенє такого договору торгового, не покидаючи основ 1867 року і через те змінєє ся лише назва, але не сама річ. Австрія заключила вже торгові договори і до 1917 р., сими договорами є запоручені спільна цлова область, автономна тарифа цлова і вільний від цла довіз до Угорщини австрійських плодів. Австрія може отже спокійно вижидати, як будуть ся укладати відносини до того часу. Правда, що Австрія буде приневолена зречи ся деяких дрібних користий, але Угорщина не може без порозуміння з Австрією перевести виплат готівкою, конверсії бльокової ренти, знести рентовий податок або заключити ветеринарську конвенцію. Все те уложено на основі свогочасних переговорів угодових між Сельом а д-ром Кербером а Угорщина не може збирати користий сеї угоди без Австрії.

А тепер як раз бажає «велике міністерство», як оно називає себе, для Угорщини розпочати економічну політику

Швачка

або

оповіданє про те, як тяжко де кому жити на світі.

(Дальше.)

Але ледве одсунула вона оту сукню набік, як зявились їй зараз три картопельки, що вона позавчора їла. Які вони смашні були, Господи! — Меніж так і без їжі тепер гарно та легко! — думала Маруся: весело так, — голови не верне, груди не болять і не кашляю. А надто до того і діло зроблено: станик зшитий; тепер треба за спідничку братись.

Запалила вона недогарка й взялась за спідницю.

— Ну, мій голубе! сказала вона, на патрета дивлячись і сіла до вікна; — от, твоя Маруся розумна дитина. Сукня на завтра буде готова, конче буде... і я забенькетую... Шие вона, та шие. А на дворі вже окутала все темна ніч. По вулицях геть заблищали газіві вогники, як ті зіроньки. Гудіня й гуркіт знимались у гору і линули до Марусі в кімнатку.

— Ох, якже то хороше, весело, думала вона; — вечір який тихий та теплий, наче в свята, усе там ворухить ся, миготить: певно, усе ото їдуть ситі, вгодовані люди з тих віталень, де блищать свічада та золото. Яку то вони там смашну картопельку їли; отсе тепер до опери їдуть слухати музику, чи дивитись на браму. Певно й плакати будуть, та з тих сліз ще красше й веселійше їм стане. А мені й так весело, хоч я й голодна, хоч і не бачила драми. Кажуть, що ситим часами важко буває, а меніж то тепер легко — легесенько!... і вона одно шила; зшивала пілку до пілки; нашивала плетєва і стяжки; і спідничка з фалдуванєм широким починала ставати такою рясною, показною, та пишною... Маруся аж хмурилась та пасла на їй очі.

Часом здавалось їй, наче то шумлява вся, що глибока там десь на вулиці в низу кликотіла, разом знімалась, злігала у гору, — і гула у неї в грудях, в ухах, в голові. І вже видавало ся їй, що то не гуркіт, а велика, розкішна музика виграває чудово; що наче то в голосах тих леліє щось, хвилює, тан-

цює, а з ним разом хвилюють коло неї і вогники... вогників безліч!...

— Ох, лишенько! Се я дримаю, каже; — але як гарно під добру музику танцювати на балі!

— Потягнулась вона, та й знов до праці; шие так хутко немов та машинка; раз, раз, раз... ось і спідничка сливе вже готова: А музика знов злітає до гори: і веселі вогники навколо Марусі знов миготять та танцюють.

— Я отсе в друге здрімала! шепоче — і знову — до голки іще кілька стяжків — тай вже! Світе! Як весело! Легко та весело.

А музика знову гуде і виблискують вогни ки. Але Маруся вже гаразд бачить, що се не сон, що вона чуває. Яка я дурна, думає; — я таки справді на балі, а мені здаєть ся, що я сукню шию. Не одріжниш часом того, що привиджуєть ся, від того, що на вспра-всправяски.

Придивляєть ся, аж на ній нестотно самісенька сукня, що вона задля Талі маленької шила. От, як гарно, думає; — ніхто й не дізнає, що я сама шила!

Озираюлась, — перед нею багато

на великі розміри, затиати великі позички інвестиційні для економічних реформ.

До такої роботи потреба усталених, певних відносин з політичним союзником, яка там не була назва тих відносин.

Тимто коаліційне міністерство угорське буде приневолене по переведених виборах перейти з дороги опозиційної, популярної політики на дорогу практичної роботи, бо окликами самими не можна правити в краю, де треба великої роботи реальної. Не сумніваємося отже, що коаліційне міністерство після виборів буде інакше говорити, як доси говорили єго члени, як довго були лише опозиційними політиками.

Закордонна праса про російську думу.

Вибори, каже «Подольській Край», показали виразно, чого хоче країна. Побіда опозиції дає дуже серйозні підстави сподіватися, що сміливий голос представників народу залунає, не дивлячись на зулякуване й каранє. Коли придивитися до історії західної Європи, до ходу там політичного життя й розвитку народоправства, так тоді стане ясним, до чого ведуть нас ті події, що відбуваються зараз на наших очах, до чого йде і громадське життя. Так чи інакше, зараз, чи трохи згодом, однаковий хід історії тягне нас до народного правління. То є історичною необхідністю, щоб народ нарешті здобув право самому управляти собою. Без народного правління тепер неможливі ні добробут народу, ні міжнародне, повне гідності й самоповаги існуванє так великої держави. Знаючи, що й в нас в Росії в швидкому часі обов'язково запанує такий лад, де народ матиме значний вплив на державні справи, ми спокійно дивимося на те, що уряд може штиками розігнати народних представників. Мало того,

великих, розкішних сьвітлиць і всїх то вони блискочуть та сяють вогнями. А музика? Грає, аж гуде; завивар, — сказано, легко та хороше! Та ще пахне так чимсь добрим, солодким, смашним.

Підходить до Марусі якийсь пан низенький, товстий, та рябий, рябий. Фрак єму немов попастригівало в крати, але се не крати, а такіж самі ямки, як і на виду в него.

— З ласки вашої, панно, каже ямчатий панок той: — прошу вас кадриля. — Ох! та сеж ви, пане наперстку!... Скажіть но, будь ласка, та я й не пізнала..

— Так панно! Звичайце, каже наперсток: — кого часто бачиш, то придивишся й забудеш о мені. Але вас, панно, я дуже добре знаю... І вони ідуть по сьвітлиці і стають танцювати. Легко так, та весело, весело. Музика гуде — вогники сяють.

— Я бороню вас, панно, каже наперсток: Се мій обов'язок важнійший; бороню від поколу, щоб не було боляче вам. І знаєте, панно, — так приємно боронити других!

Ми гадаємо, що такий вчинок бюрократії, що заправляє зараз всіма державними справами, зробив би велику шкоду самодержавю. Він би наніс великий удар монархічним почуттям народу, зовсім нічого не пошкодивши ідеї народоправства. Тепер народ, вибираючи своїх представників до державної думи, певен, що він посилає їх з тією метою, щоб вони там висловили всю щирю правду перед самим царем, щоб вони там домагалися від него помочи в нужді. І ось на тобі. Перед очима самого царя розгонять їх за сю правду, за те, що вони так обстоюють за народом. Ні, така міра замість помочи, зробила б дуже велику шкоду монархізмови!

«Суперечки між урядом і народними представниками в думі, пише «Полтавщина», обов'язково виникнуть. Бюрократія готується до сього й укріплює свої позиції. Вона марить про мирну працю народних представників над розробленєм архівних залежів архаїчних проєктів ріжних уставів. Не можна спокійно читати список сих «цегайних» проєктів, складений міністерскою радою й оголошений на сторінках «Русского Государства». Розшарпана, намучена Росія мусіла довгі роки чекати сьвітлого дня, а тепер народним представникам пропонують сидіти над опікунським статутом. Вся Росія чекає реформ, сьвіта, волі, а її найкрасших людей, кому вона повірила свою долю, хотять засадити за опікунський устав.

Закон про думу нікуди не годиться. Ті, що його склали, дбали не стільки про те, щоб оборонити інтереси громадян, які так часто кривдять ся всякими вчинками, помилками й надужитєм властей, скільки про те, аби оберегти спокій та благоденствіє панів міністрів. Обмежена теперішнім законом, дума безсила своєю владою провести в життя широку реформу. Та була думка, що вона насамперед витворить дійсне народне представництво на широких основах народоправства, що насамперед будуть забезпечені права і вільности

— Але здайтесь і на те, пане наперстку, одкажує Маруся; — що іноді добре й болю спочути; бо інак ми й знати не будем, як боляче тим, котрих ніхто не боронить...

— А! Се ви кажете, панно, про чулість? Я в сему не знаюсь. Я не вразливий, у мене товста шкура; я боронити мушу, то й бороню. А чулість та шкодить всюди. Спитайтесь за се хоч у нашого vis-a-vis, панно!

Дивить ся Маруся на пару, що з ними танцює і чудується ще більше.

— Скажіть мені, пане, будь ласка, каже: — адже то з гольником моя голка танцює?

— Нестотнісенько, панно! каже наперсток: — А гляньте, яка вона блискача, ота ваша голка! Струнка, тонесенька... а в очку який погляд непохилий та гострий! Тільки з таким поглядом і можна з шматя пошити що небудь. Для сегож треба кожду матерію пронизувати на двоє, щоб бачити її з обох боків.

— Так, пане! Але без ниток зшити не можна, одрікає Маруся.

Я з панною згоден. Але нитка —

громадянства і буде розв'язане земельне питанє, після чого вже депутати одмовлять ся від своєї власти, щоб зробити нові вибори. Тепер уряд своєю властю хоче не дати зробити думі се законним шляхом.

З причини оголошеня основних рамових законів «Русскія Вѣдомости» кажуть: «Коли треба було нашій бюрократії видати сьвідоцтво про бідність духову, так не можна краще зробити се, ніж то вона сама собі зробила, виступивши з своєю програмою роботи, якою повинна зайняти ся перша російська дума в першу її сесію. Не будемо багато казати про ціль ради, яких уряд робить сю сміхотворну спробу відвернути увагу думи від того, над чим вона насамперед повинна застановити ся. Се спроба є покушеня з нікуди негодящими засобами. Якаб не була дума, з когоч не складала ся її більшість, але можна бути певним, що з вотчинним та межевим (рамовим) статутом урядови прийдець ся ще почекати якийсь час. Міністерство Вітте може бути певним також і в тому, що дума домагатиметь від него поясненя програми, але не будучої, поки що не існуючої програми реформ по земельному питаню. В першуж чергу народні представники вимагати муть від уряду відповіді й по деяким иншим справам. Міністерстві не має чого поспішати ся з виробленєм сеї програми. Селянське питанє — питанє безперечно дуже важливе, надзвичайної ваги, але тільки не теперішньому міністерству єго рішати».

А «Слобожанщина», розважаючи питанє евентуального розв'язаня думи так висловлює ся: «Ми не хочемо сьому вірити. Ми не думаємо, щоб уряд рішив ся на сей крок. Се був би новий закид, нова образа всьому громадянству. Боротьба обов'язково буде. Уряд цілком сьвідомо до того іде.

Думу розженуть, а далі що? Невже можна правити пулеметами та штиками. Чи не час подумати про те, щоб верну-

се так тільки — надібок, засіб. Ним голка водить.

— Я бачу, що ви пане філософ каже усміхаючись Маруся.

Я тільки самого себе спозираю, одрікає ввічливо наперсток; задля того мене й можно на вашого гарнісенького пальчика, панно, надіти. А в тім я гольника лічу за справдешнього філософа. Докола він такий блискучий та гладесенький, а потім но з середини гляньте — кілька то жартів острих посиплеть ся звідти! Треба тільки знати, як єго одчинити!

— Так, пане; але я не люблю людий потайних.

— Отсе вже, панно, й даремно, додає наперсток: — Все на сьвіті ховається. Подивіть ся на природу, і та ховається навіть... без сего не можно. Та й щоб було путнього, як би всьо вищирялось? Гляньте на вашого сусіду, адже й він розчиняється, тільки тоді, коли треба.

(Дальше буде).

ти країні спокій, можливість мирного поступу серед спокою нашого свобідного життя».

Політичний огляд.

З Відня телеграфують про довершену вже зміну кабінету. Вчора пополу-дни о год. 5. бар. Гавч на авдичній у цїсаря подав свою димісію разом з цілим кабінетом. Цїсар прийняв її, а відтак поручив утворенє нового кабінету кн. Гогенльогому, який в сій цілі приїхав був з Триєсту. Кн. Гогенльог, бувший президент Буковини, а відтак намісник Триєсту прийняв місію і вже вчера через посередників розвідував ся про ситуацію. Іменно доносить Innsbrucker Nachrichten: пос. Василько, яко муж довіря Гогенльогого, конферував вчера з гр. Дідушицким і др. Бернрайтером. Вечером відїхав кн. Гогенльог до Триєсту, щоби там попрощати ся і передати агенди і вже нині повертає до Відня. Віденські дневники подають всякі комбінації про склад будучого кабінету. Між иншим догадують ся, що до него увійде також др. Люєгер. і два або і три Поляки. Кн. Гогенльог має предложити новий проєкт виборчої реформи. Нинішнє засіданє державної ради правдоподобно буде відкликане. Урядово єще до сеї хвилі не оповіщено нічо про звершену зміну кабінету.

Про вибори на Угорщині звісний вислід до вчера о год. 11. в ночи. На 257 вибраних послів припадає 166 на партію незалежності, 47 на конституційну (гр. Андрашого), 14 на людову (гр. Зіхого), 1 на соціялістів, 5 Сасів, 4 Сербів, 3 Русинів, 4 Словаків, 1 демократ, 1 на «нову» партію, 3 диких; 7 тіснійших виборів, 1 уневажнений. Межи вибраними до сойму є Банфі і міністер гонведів Екельфалюші. Декуди прийшло до острих перепалок між виборцями. Особливо Румуни виступали солідарно і заїло при виборах. В одній місцевості побили громадського судію і нотаря, а в Баканечи напали на мадарське сторонництво незалежності, так що жандармерія дала огня. Один Румун убитий і кілька ранених.

Перший мая у Франції накоїв чимало клопоту французькому міністерству. Хотай в нїм засідають самі соціялісти, то не змогли они вдоволювати робітничих кругів, а на 1. мая приготовлювано величезний генеральний страйк, який мав потрясти основами всеї французької суспільности. Щоби упередити сей факт, правительство зарядило оноді в Парижі масові ревізії в соціялістичних і бонапартистичних товариствах та у виднійших провідників. Виконано одної ночи 52 ревізії при асистенції 800 жандармів. Праса представила вислід сих ревізій яко смішно незначний, однак все таки на підставі єго переводять арештованя деяких осіб. І так доносять телеграми, що в Ніцці арештовано бонапартиста Борегарда, на підставі ревізії єго мешканя в Парижі. Секретар кн. Наполеона, Блянк, оголошує в Figaro, що князь не має жадних зносин з арештованими і навіть не хотів прийняти єго в Брукселі. В місцевості Валенсієн ареш-

товано революціоніста д-ра Танше, в Парижі Бігерта, директора «Робітничого бльока» Грісельфаса, секретаря «робітничої конфедерації», Сеплянта секретаря роялістичного товариства, Левіого, секретаря «Робітничого союзу» анархіста Фроментена і и.

Самостійно Норвегія зачинає організувати свою армію. Найважнійші проєктовані зміни суть слїдуючі: Піхота і краєва оборона будуть обніматн 12 кляс віку. Дотеперішнє ополченє обнімає 4 класи віку увійде до краєвої оборони. Нове ополченє не належаче до армії мають творити мужчини здібні до оружия від 15 до 50 року житя. В артилерії одержить кожда батарея по 6 пушок замість по 4 як доси. Кавалерія має творити 16 замість дотеперішних 15 шкадрон. Крім того має бути ще утворений окремиий відділ жандармерії.

Про сімо відновити передплату.

Н О В И Н К И.

— Календар В середу: руско-кат.: Йоана ветх. Пафи.; римо-кат.: Зігмунта кон. — В четвер: руско-кат.: Теодора Т.; римо-кат.: Найдене ч. Кр.

— Концерт в честь Т. Шевченка у Львові відбуде ся дня 8. мая.

— Св'яченє в львівськїм «Соколі». В суботу вечером провели члєни львівського «Сокола» традиційні сходини при спільнім св'яченім, яких через кілька літ не устроювано. По 8. год. вечер зібрав ся гурток члєнів з кількадесять осіб, з о. Львом Сембратовичом, котрий довершив чину поблагословленя Божих дарів і виголосив гарну промову достроєну до хвилі. По зложеню собі взаїмних желань всі зібрані засїли до столів заставлєних не богатою але добірною перекускою. Серед милої розмови і промов, тоастів та співів час минав скоро і любо. При тій нагоді зложили учасники спільного св'яченого около 30 К на будову сокільні. Сходини скінчили ся по півночі і полишили милі спомини у всіх присутних.

— Слїдство на університеті. В справі подій на львівськїм університеті дня 1. і 2. марця відбуває ся дальше слїдство. На вчера по полудни покликав делегований до ведєня слїдство др. Хлямтач, декан правничого виділу, кільканацятьох студентів-Русинів. Однак слїдство не вдало ся, бо кождий з покликаних сейчас на вступі заявляв, що буде віззавати лише в українській мові на питання поставлені в тій самій мові і при рівночаснім списуваню протокола також в українській мові. Просьби і грозьби д-ра Хлямтача нічого не помогли, бо покликані студенти заявили, що львівський університет є утравквістичний і що они мають право вимагати ведєня слїдства в українській мові.

— 3 Золочева. Господарське віче в Золочеві відбуде ся 8. мая заходом «Сільського Господаря» в сали «Р. Бєсїди». Реферувати будуть о. Т. Дуткевич, о. Глодзинський і п. Гарасевич про господарство, а окремо про садівництво і молочарство. Початок віча о 2. год. по полудни.

— 3 «Акад. Громади». Заг. збори члєнів будуть 6. мая о 3. год. в III салі університету. На дневнім порядку: вибір голови і зміна статута.

— Українське товариство «Просвїта» в Кам'янці подільськїм. Дня 24. цвітня подано кам'янець-подільському губернаторови заяву, що в Кам'янці на основі нового закона про спілки і товариства, засновує ся українське товариство «Просвїта». Сподівають ся, що губернатор не стане на дорозі сему просвїтному товариству і воно почне працювати на Поділю.

А просвїтної праці там дуже треба, бо з кождих десяти душ там вісім душ не вмє читати. — В новім законі про товариства, виданим 17. марця сказано, що коли місцева адміністрація до двох тижнів після того, як подано заяву, не заборонено товариства, то по двох тижнях воно може почати свою роботу. Колиж адміністрація схоче заборонити заснованє товариства, то мусить сказати, чорез що і тоді дїло йде до сенату.

— Торгова вистава розплодової худоби і безрог, устроювана у Львові заходом ц. к. галицького товариства господарського, буде відкрита дня 6. мая, в неділю о год. 11. перед полуднем і буде трєвати до дня 8. мая до полудня. Цїни вступу 40 с від особи. Дїти, ученики, селяни і воьки платять половину. Доїзд до вистави омнібусом з Марійської площі у Львові буде коштувати 20 с від особи.

— Нинішній день 1. мая св'яткують львівські робітничі круги як,що року безробітєм. Другі рускі часописи і переважна часть польських не появить ся. Ми постарали ся, аби наша часопись нині вийшла, щоби тим чином бодай вчасти винагородити наших читателїв за перерву підчас сегорічного друкарського страйку.

— Допущенє дївчат і жінок до студій в промислових школах. В міністерстві просвїти і віроісповідань застановляють ся тепер над тим, чи належить допустити жінки і дївчата взагалі до студій у всіх промислових школах. Не беручи під увагу школи для жіночих занять і артистичну промислову школу у Відні, не мають промислові школи виразного призову приймати також учениці, а прецінь богато з них могло би причинити ся до образованя жіночого полу, що стверджує ся тим, що вже до декотрих шкіл пром. ходять також учениці. Змаганя жінок до розширеня можливости образованя і заробкованя розширають ся що раз більше. Генеральне допущенє їх до студій в промислових школах отворилоб широке поле до праці здібним до сего жінкам. Звана річ, що у дївчини проявляє ся дуже часто сирит і замилуване до технічних праць а нераз і артистичний талан, що робить їх дуже спосібними до праць в галузях промислу або артистичних виробів. Сї згляди і оправдані жаданя розширеня поля заробкованя для жінок і дївчат, позбавлєних матеріяльних средств, підпірають наміри міністерства просвїти. А що те питанє вимагає основного обдуманя і зрілої розваги, звернув ся управитель міністерства просвїти і віроісповідань з запитанєм о привіципальне становиско в тій справі до дотичних шкільних чинників, а також, о скілько ту входять в гру економічні моменти, також і до торговельно-промислові палати.

— 3 судівництва. Львівський висшій кр. суд перенїс канцелярийних офіціялів: Пос. Якубовського з Дрогобича до Львова, Ант. Малика з Болехова до Коломиї, Кар. Р. Шебєсту з Рогатина до Бучача і Йос. Підфиліпського з Глинян до Дрогобича; канцелїстів: Ів. Древницького з Болшовець до Кутів, Ник. М. Антоневича з Делятина до Товмача, Вол. Озимкевича з Будзанова до Винник, Кар. Городиского з Краківця до Долина, Едв. Марковського з Козови до Галича, Дм. Козулькевича зі Снятина до Дрогобича, Фил. М. Дзюбинського з Куликова до Болехова, Мар. Гнатковського з Перемишля до Снятина, Ем. Бучацького з Косова до Чорткова, Йос. Мондрацького з Підгаєць до Козови, Фел. Яворського з Радехова до Делятина, Вас. Свїтія з Лопатина до Зборова, Іс. Розєнблюма з Кут до Надвірної, Мар. Маначинського з Заболотова до Лопатина і Ів. Томиса зі Зборова до Обєртина; — і мєнує в канцелїстами: Ієр. Моснера для Кутів, Йос. Галєнзика для Чєсанова, Бр. Шебек Лінднера для Радехова, Дм. Юринця для Товмача, Йос. Сальвицького для Рогатина, Мат. Грабовського для Глинян, Нат. Гельбарта для Городєнки, Авр. Гольда для Підгаєць, М. Земля для Зборова, Оз. Мєлєра для Будзанова, Йос. Зідвєртєса для Галича, Мих. Вирєтєюка для Рожнітова, Йос. Милїяна для Косова, Март. Крука для Куликова, Як. Зєрбинського для Глуєстого, Мих. Ясїнського.

для Заболотова, Йос. Байрачинського для Ходорова, Вяч. Шварца для Краківця, Альб. Грузика для Перемишлян і Альф. Ковалевського для Болшовець.

— Підмоги на удержанні інтернатів В краєв. бюджеті на 1906 р. визначив сойм суму 22.000 К до розпорядимости краєвого виділу в порозуміню з краєвою радою шкільною на субвенції для ествуючих уже інтернатів. З тої суми краєвий виділ по вислуханю описі краєвої ради шкільної призначив лише 1.400 К для Русинів, а то 500 К на інтернат св. Ольги для кандидаток женьської учительської семінарії у Львові і 900 К на інтернат СС. Василіянок для учениць женьської учительської семінарії в Перемишлях. Решту : 0.600 К загорнули Поляки на свої заведеня.

— Концерт бандуриста. В четвер дня 3. мая с. р. відбуде ся у Львові у великій сали «Нар. Дому», концерт бандуриста п. Гната Хоткевича, при співучасті академічного хору «Бандурист» з отсею програмою: I. а) Дума: про Хведора Безвідного, б) Дума: про смерть козака бандуриста — відіспіває п. Гнат Хоткевич. П. О. Ніжанковський: «Нова Січ», відіспіває акад. хор «Бандуриста». III. а) Іде чумак у дорогу, б) Ой ходив чумак сім год по Дону, відсп. п. Г. Х. IV. а) Марберг: «Серенада», б) Б. Вахнянин: «Хор бурлаків» відсп. акад. хор Б. V. а) Ой де цвіт буйний цвіт, б) Без тебе Олено сонце не світить, д) Ой ти дічино горда та пишна, відсп. п. Г. Х. VI. С. Людкевич: «Косар», відсп. акад. хор Б. VII. а) Солоха, б) Чичітка, відсп. п. Г. Х. VIII. М. Лисенко: Прискорбна Дума, відсп. п. Г. Х. Б. — Ціни місць: Крісла I-рядні по 2 К, II-рядні 1 К, вступ на салю 60 с, на галерію 40 с. Ученики платять пів ціни.

— Угле яко лік. Японці лікають угле на всі жолудково-кишкові слабости. Угле в також випробованим лікарями ліком на всі отроєня, бо втягає в себе всі трутини, між ними навіть і стрихніну. Так само випали добре недавно проби з отроєнями грибами, фосфором, оцієм, арсеником, бо угле звязав їх всіх і всякнув в себе. Уголь став отже, як бачимо, універсальною відтруккою, треба его однак ужити зараз по затроєню і в великій кількості. Найлучше в сих випадках ужити деревного угля, порошоканого і добре вимішаного з водою. Дістати его можна по всіх аптеках.

— Жидівска громада в Китаю. Англійський дослідник Байнбрідже, як доносить кореспондент льондонський «Pester Lloyd», натрапив в своїй подорожі по Китаю на передісторичну жидівську громаду в місцевости Кай-Фон-Фу. Місцевість Кай-Фон Фу лежить в місци, де старе русло Жовтої ріки лучить ся із новим. Віддаль его від Пеківу вносять 300 миль в полудневім напрямі. Мр. Байнбрідже оповідає, що віднайдена ним жидівска громада прийшла сюда правдоподібно 700 літ перед народженем Христа і живе мов в «гетто» в самім осередку місцевости серед китайської людности. Богослужене своє відправляє вона після особливого ритуалу. Недавно тому Жовта ріка змінила свій біг, виляла і знищила жидівську сьвятиню. Старшина громадска просила англійського дослідника, щоб підняв акцію серед Жидів в Европі в цілі призбираня грошей на поновне відбудоване сьвятині. Мр. Байнбрідже привіз із собою відписи епітафій, котрі найшов на надгробниках найстаршого із всіх жидівських кладовищ. Диялект, яким они говорять, виказує багато слів староперських. З того заключене, що Перси забрали їх около 700 р. перед Христом до неволі. З Персії вибрали ся вони на схід, перейшли каравановим шляхом здвож Оксусу через Памір і берегом великої пустині дійшли до Жовтого моря. Інший дослідник знайшов другу таку інтересну жидівську громаду. Жиди сеї громади не мають жадної відомости о народженю Христа. Говорять китайською мовою і навіть презвази Авраама «Авоо-льо-гам», Мойсея на «Май-се» а з Езри зробили «Йе-тсе-ля».

— Дрібні вісти. В неділю посвячено у Львові костел св. Войтїха при улиці того імени. — В Бисковичах коло Самбора згоріло оноді 5 селянських загород, вартости 5.610 К.

Телеграми

з дня 1. мая 1906.

Білгород. Новий міністерський кабінет у-конституовав ся ось як: Пасич президія, сарганичні справи; Протич внутрішні справи; Пачов скарб; ген. Путник військо; Андра Ніколич віроісповіданя; Веснич судівництво; Коста Стоянович торговля.

Париж. Синдикат торговельних помічників оголосив загальний страйк, який почав ся з нинішнім днем.

Рим. Англійський король і королева перебувають під сю пору в Неаполі. Оноді звиділи околиці Везувія і оглядали розкопи старинного м. Помпеї.

Матеріяли до національно-політичного і культурного життя Русинів.

Лист Осипа Федьковича. (Дальше).

Wenn ich auch nun dem Laffen einmal, vielleicht schon recht bald, nichts schuldig bleiben will, bei Gott! nichts, so kann man die Sache doch nicht ungeschehen machen, und ich bin um eine Parthie gekommen, wo ich ganz glücklich hätte sein können, denn Landwirthschaft ist das Schönste, was auf Erden geben kann, besonders an der Seite eines geliebten Weibes.

Einmal ist auch meinem früheren Majoren eingefallen mich als Professor für eine höhere Militär-Bildungsanstalt vorzuschlagen, doch ist auch diese Idee in die Brüche gegangen, indem mich der Oberst auf keinen Fall aus dem Regiment verliëren will, und da ich eine besondere Vortragsgabe besitze und eine Lehrerstelle an der höheren Bildungsanstalt mit Lust übernommen hätte, und unterliess ich nicht, den Obersten einmal in Pest um Unterstützung zu diesem Posten zu bitten, — das Resultat war aber, dass er mich hieher nach Siebenbürgen versetzte, damit „es mir ja nich einfalle, mich vom Regimente entziehen („zu wollen“ перечеркнено) und immer etwas extra haben zu wollen“.

Aus diesen paar Beispielen werden Sie entnehmen, edler Herr, wie mich das Schicksal verfolgt, und es wäre wirklich ein Wunder, wenn es jetzt nicht geschehen würde, mich musste wirklich Ihre kräftige Aegide in Schutz nehmen, und ich habe mir keinen Anspruch auf Ihre Güte erworben, im Gegentheil, ich verdiene Ihr Missfallen, indem ich Ihnen fürs Erste so spät antworte, und fürs Zweite Sie mit einem unendlichen Brief foltere, und Ihnen so Ihre kostbare Zeit raube. Doch liegt die Schuld an Ihnen allein, edler Herr, denn Ihr Schreiben war für mich so freudig, dass ich mich mehrere Tage hindurch nicht fassen konnte; wie soll es einen auch nicht freuen, wenn er so glücklich ist, dass ihn seine Nazion in ihre Mitte wünscht. O trachten Sie nur, edler Herr, dass dieses Glück Wahrheit werde, und es wäre mir doppelt werth, wenn ich es lediglich Ihnen verdanken würde, dem ich schon so Manches verdanke.

Sollte es wirklich dazu kommen, wie Sie mir zu schreiben belieben, dass das ruthenische Volk mich um jeden Preis glücklich wissen und mir irgend eine Versorgung geben will, so wollen Sie gütigst meine Transferirung nach Lemberg unterstützen, denn in diesem Falle würde mich die Reise

hin nichts kosten, denn das Aerar würde Sie tragen, und ich brauchete den Hass der neuen Kameraden nicht zu fürchten, denn ich hätte so die Aussicht, in paar Tagen nach meinem Eintreffen in Lemberg zu quittiren, — aber etwas Sicheres musste ich erst in Händen haben, denn — exempla sunt odiosa — einem Oblt. von unserem Regiment hat man auch einst aus Lemberg alles mögliche versprochen, und ihn dann, nachdem er quittirt hat, schön sitzen zu lassen; er war wenigstens kerngesund, was ich weniger bin, — und wollte ich mich aufs neue assentiren lassen, um von der Pique auf zu beginnen, so würde man mich ganz gewiss nicht mehr annehmen. Sie sehen also, edler Bogdan, dass mir dann der Bettelstab allein übrig bliebe; und aufs Gewissen der ruthenischen Würdenträger, lediglich auf ihr Gewissen will ich mich nicht verlassen, denn sie gehören alle der gebildeten Welt an, und jeder Gebildete hat ein sehr dehnbare Gewissen, — ich spreche aus Ueberzeugung.

(Конец буде).

Рутинований диетар

з гарлим і скорим письмом, ознакомлений з чинностями судовими, табулярними, екзекуційними і спірними, занятий довший час в канцелярії адвокатській, шукає пополудневого занятя. — Ласкаві зголошеня на руки п. з. Сунька, Львів, Ринок 10. П. пов.

Щадїть і купуйте землю!

Товариство взаїмного кредиту

„Джістер“

стоваришене зар. з обмеженою порукою у Львові (Ринок ч. 10)

платить 4% від вкладов, приймає і виплачує вкладки кожного дня, крім неділей і сьвят; Уділяє позички на 6% на гіпотеку або за порукою, дає більші позички парцелянтам на купно землі, сплачує гін. членів позичок розкладом 15 літ, при 40 ратах щорічних вносять рата на капітал і процінт разом 5 корон від 100 корон

На покритє дахів бляхою або черепом уділяє „Джістер“ позички на 6%

Позички можуть дістатї тільки члени; лїко член може приступити тільки член Товариства „Безпечен“ „Джістер“

Дивиденда від уділів членських вносять вєр 6%

Вкладки можуть вкладати танок на часни. Вкладки вносять 19. 12. 1905: 2,072,928 К. Позички уділені 2,041,615 К. Уділи членів 162,127 К. Фонд резервовий 30,288 К. Ціни паперів і флоакши 257,963 К.

З чистих зисків уділів „Джістер“ на перш. бурсі і виш. щорічний цілн вже над 40 000 корон

Щадїть і купуйте землю!

За певну і добру льокацію поручаємо:

- 4 1/2% листи гіпотечні
 - 4% листи гіпотечні
 - 5% листи гіпотечні преміовані
 - 4% листи Товариства кредитового земского
 - 4% і 4 1/2% листи Банку краєвого
 - 4% позичку краєву
 - 4% облигації провінаційні і всїлякі ревити державні
- Ті папери продаємо і купуємо по найточнійшій курсї деннім.

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ

Гіпотечного.